

OLA MAGNELL

firar 10-års jubileum i höst

OLA MAGNELL firar 10-årsjubileum som artist denna höst. Men det var inte artist han drömde om att bli när han var tonåring. Då var det helt andra saker som gällde — att bli världsmästare i tungviktsboxning till exempel!

I höst är det tio år sedan Ola Magnell gick in i en skivstudio och gjorde sin första LP. Han har inte varit alltför generös med nya album under åren som gått sedan dess. I år släppte han sitt sjätte — "GAIA" — en LP som är betydligt rockigare och tuffare än de tidigare.

Med den andra LPn "Nya Perspektiv" kom genombrottet. Ola blev en "storsäljare" och hamnade dessutom på Svensktoppen — till sin stora förvåning.

— Hela plattan vände sig mot Svensktoppskulturen, suckar Ola när vi träffar honom hemma i villan i Täby, strax utanför Stockholm.

— Och så hamnar "Cliff" på Svensktoppen:

Tablå och ridå — så kan det gå...

G, C OCH D7

Ola började sin musikaliska bana som tolvåring. Han satt hemma på gården strax utanför Kalmar och "plockade" med gitarren medan han lyssnade på iönlerna Paul Anka och Elvis, för att nu nämna några.

— Jag minns första plattan med Paul Anka, säger Ola och ler. Jag har tyvärr inte kvar den — någon satte sig på den när vi hade fest!

Men låten sitter kvar i huvudet på Ola:

— Jag hade lärt mig tre ackord, G, C och D7, men när man spelade "Diana" skulle man använda e-moll också. Det var en liten "hemlis" som jag snart invigdes i.

FRÅN MUSIK TILL BOXNING

Vid tretton förändrades Olas intress

radikalt. Han fick plötsligt för sig att han skulle bli en ny Ingemar Johansson och boxningsklubben blev hans nya tillhåll. I tre år varade lyckan, sedan råkade Ola ut för en hjärtmuskelinflammation och avråddes från vidare övningar.

— Jag skulle nog inte blivit en ny Ingemar ändå, konstaterar Ola lugnt.

Med skolan var det lite si och så. Mest så. Ola tyckte att det var ganska meningslöst att plugga och använde sina krafter till annat. Skolteater, julfester, elevrådsordförande till exempel.

— Det var bra mycket roligare...

JOURNALISTPLANER

En examen tog han dock så småningom. Nästan i varje fall. Han gick på Journalisthögskolan i Göteborg och har faktiskt bara några få tentor kvar innan han kan kalla sig journalist!

— Jag frilansade en tid, men jag insåg ganska snart att jag inte passar som journalist, säger Ola.

Men skriva ville han och skriva kunde

han. Det gällde bara att hitta rätt medium.

Det fick bli musikens förtrollade värld. Och av en tillfällighet fick Ola också göra singeln "Påtalåten" för skivbolaget Electras räkning.

— De lovade en LP, säger Ola tyst. Men det blev bara en singel...

FÖRSTA LPn

Trots allt var det singeln som fick skivbolaget Metronome att nappa och Ola fick snart spela in sin första LP, "Påtalåtar", som följdes av storsäljaren "Nya Perspektiv" och så vidare.

Sedan dess har Ola skrivit låtar, turnerat, haft lite ströjobb vid sidan om, blivit vegetarian (men han börjar svikta) och husägare tillsammans med sambon Vera.

— Min fritid använder jag till att möblera om i källaren, säger Ola. Jag har hållit på i tre år nu, men jag lär visst aldrig bli klar.

En hund finns också hemma i huset. Det är skyeterriern Bianca, ett kelsjukt, gråtrolligt djur, som döljer sina bruna ögon under en ostyrig lugg.

Fritidsintressen saknas inte, men Ola har svårt att hålla fast vid samma saker en längre tid.

STJÄRNOR

I vintras var hans intresse stjärnor och det speglar av sig på senaste LPn. Titta bara på omslaget till GAIA!

— Jag satt uppe hela nätterna och studerade stjärnor, berättar Ola med ett svagt leende. Men det varade bara en kort period. Just nu är det lugnt.

— Jag får väl hitta på något efter turnén!

I oktober ger sig Ola ut på resande fot igen. Med sig har han "sitt" band, som består av Tommy Cassemar på bas, Micke Jahn på gitarr, Olle Westbergh på klaviatur och Alf Byberg på trummor.

I samband med turnén släpps också singeln "Trasten", som är utplockad från hans senaste LP. Varför inte ta och lyssna?

Och naturligtvis presenterar Ola en ny turnéhatt. Precis som han gjort de senaste tio åren! Denna gång är skapelsen grå, precis som VARGARNAS VÅR-päls...

Christine Lindsjöö

Foto: Lindsjöö